

РЕШЕНИЕ

№ 5976

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6302** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи, срещу
Решение № 76 от 06.06.2011г., постановено по нахд № 16555/2010 г. на Софийски
районен съд, Наказателна колегия, 104-ти състав, с което е отменено Наказателно
постановление /НП/ №92204/15.11.2010г., издадено от заместник-началник на отдел
„Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на
основание чл.182,ал.1,т.4 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ на Г. Н. Д. е
наложена глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от
един месец, за извършено нарушение по чл.6, т.1, предложение трето от ЗДвП на
въведеното със знак В 26 от Наредба 18/2011г. ограничение на скоростта от 50 км./ч
при констатирана скорост на движение от 81,8 км/ч, установена със система за
видеоналюдение.

В касационната жалба се иска отмяна на решението и потвърждаване на НП, с доводи
за неправилност на преценката на съда за неустановеност на деянието по съображения
за допустимост да се състави Акт за установяване на нарушението и от лице, което не е
очевидец на извършването на нарушението и преценка на вината, съответствие на
показанията на актосъставителя с писмените доказателства по делото, които доводи

съставляват касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба-Г. Н. Д. оспорва касационната жалба, в писмено становище и лично в съдебно заседание иска от съда да остави в сила обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и отменя на решението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Районният съд е приел, че основателност на жалбата срещу НП, тъй като „доколкото не са установени съществени обстоятелства по случая съдът няма как да прецени дали жалбоподателят е извършил нарушението и при какви обстоятелства и кога е извършено”, съдът не могъл да установи по несъмнен начин дали е извършено нарушението. Тез изводи са направени въз основа на разпита на св. П. – актосъставител, която не е свидетел на извършване на нарушението, както и свидетелят по съставянето на АУАН, а скоростта на движение била установена чрез заснемане с камера и по снимков материал. От това е направен извод за неустановеност на посочените в акта и постановлението факти, които не били потвърдени от доказателствата по делото и липса на данни за други доказателства, които съдът да събере.

В жалбата срещу НП е въведено твърдение, че Г. Д. не е извършил вмененото му с АУАН и НП нарушение тъй като имало друг автомобил, който го е изпреварил от лявата му страна, не бил сигурен дали тази разлика в превишената скорост не е на другия водач, дали техническото устройство за заснемане е изправно и отчита правилно, тъй като скоростомера на автомобила му показвал по-малка скорост. С жалбата не са ангажирани доказателства за това, каква точно друга скорост е отчитал скоростомера на автомобила от Д., искания за събирането им не са правени и в хода на съдебното производство.

Свидетелката П. – актосъставител, е заявила при разпита си в с.з., че АУАН е съставен въз основа на снимков и видео материал, показани на Д. и декларация от него, че на дата и часа на нарушението е бил водач на автомобила. Свидетелката е изложила и факти за местонахождението на камерата, за поставен пътен знак за ограничение на скоростта до 50 км/ч. Обяснена е разликата между посочената на снимката скорост – 84 км./ и вписаната в АУАН – 81 км/ч с указания от Института по метрология за намаляването на скоростта с 3 км. в полза на водача. С административнонаказателната преписка е представена и посочената от свидетелката декларация на Д., дадена по конкретната преписка и съдържаща вписано ръкописно името му като водач на автомобила на 03.07.2010г. – датата на извършване на нарушението, като на свободното място за отбелязване на час не се съдържа вписване. Декларацията е

дадена на основание чл.188 ЗДвП във връзка с конкретна преписка - № 115529, вписана в АУАН. В този акт е вписано извършването на нарушението около 17:24 часа.

Декларацията по чл.188 ЗДвП, подписана от Добре има за цел съобразно посочената разпоредба да установи дали автомобилът е управляван от неговия собственик или друго лице във връзка с конкретно образувана административнонаказателна преписка, и няма за цел да бъде потвърден часа на извършване на нарушението, подписана е на 15.10.2010г. – датата на съставянето на АУАН, а нарушението се сочи като извършено на 03. 07.2010г.

Нарушението е установено и заснето с техническа система за видеонаблюдение, заснемаща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, направени са снимки и видеозапис, които са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, съгласно чл.189,ал. 7 ЗДвП в относимата редакция към датата на извършване на нарушението след ДВ бр. 51/2007г. и преди приемането на текст с ново съдържание на същата разпоредба с ДВ бр.10 /2011г. Съгласно свидетелските показания, и както изрично се посочва в жалбата пред въззивния съд, нарушението е установено със система за видеонаблюдение.

С жалбата до въззивния съд Д. не е ангажирал доказателства в подкрепа на тезата си, че скоростомера на автомобила му е показвал по-малка скорост от установената със системата за видеонаблюдение, съобразно задължението си по чл.60,ал.1 ЗАНН, а събирането на конкретни доказателства за това не произтича от административната преписка. Посоченото процесуално бездействие на Д. не е могло да бъде преодоляно от съда и този факт – за движение с по-ниска скорост, следва да бъде приет за недоказан.

С оглед на изложеното и въз основа на доказателствата по делото, липсата на спор по начина на установяване на нарушението, свидетелските показания и недоказаните твърдения на Д., следва извод за установеност на административното нарушение по АУАН и НП.

В случая след като е било установено нарушението на 03.07.2010г. със система за видеонаблюдение на СДВР, АУАН е следвало да бъде издаден в 3-месечен срок от извършването му. В случая обаче не е било известно наказателно-отговорното лице, съобразно чл.188 в действащата й редакция, съобразно която собственикът или този на който е предоставено управлението на автомобила се наказва за нарушението, собственикът се наказва във всички случаи, ако не посочи друго лице. Следователно, за ангажиране на отговорността за установено със система за видеонаблюдение лице, моментът на установяване на извършилото нарушение лице се определя от декларацията на собственика на автомобила по чл.188 ЗДвП в относимата редакция преди ДВ бр.10/2011г., каквато е била дадена на 15.10.2010г., на която дата е и издаден АУАН. НП е издадено на 15.11.2010г., с оглед на което не са допуснати нарушения на чл.34,ал.1 и ал. 3 ЗАНН, тези актове са издадени и от компетентни органи.

От изложеното следва, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения на процесуалните правила в производството по издаването им. От фактическа страна следва извод за установеност на посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на посочената в НП и АУАН дата, място и час Г. Н. Д. е управлявал лек

автомобил със скорост от 81 км/ч при действието на знак В 26 от Наредба 18/2011г. за ограничение на скоростта от 50 км./ч, с което е осъществил състав на нарушение по чл.6,т.1 предложение 3 от ЗДвП, с оглед на което и правилно е ангажирана отговорността му по чл. 182,ал.1,т.4 ЗДвП. Последната разпоредба предвижда за превишаване на разрешената скорост от 31 до 40 км/ч налагане на административно наказание „глоба” във фиксиран размер - от 150 лв. и едновременно с това един месец лишаване от право да управлява моторно превозно средство, каквото наказание е и наложено.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол.Постановеното с решението от въззивния съд отменя на НП е неправилно по изложените съображения, обосноваващи наличие на релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за отмяна на НП не кореспондират с доказателствата по делото, които е следвало да бъдат преценени в съвкупност и съобразно чл. 189,ал.7 ЗДвП в относимата редакция.

По тези съображения, касационната инстанция следва да постанови отмяна на решението на въззивния съд и потвърди НП, тъй като за съответствието на решението с материалния закон настоящият съд следи служебно – чл.218, ал.2 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. второ, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 06.06.2011г., постановено по нахд № 104/2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 104-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №92204/15.11.2010г., издадено от заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл.182,ал.1,т.4 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ на Г. Н. Д. от [населено място] е наложена глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, за извършено нарушение по чл.6, т.1, предложение трето от ЗДвП на въведеното със знак В 26 от Наредба 18/2011г. ограничение на скоростта от 50 км./ч в населено място.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.